

til disse Sygekasser, selv naar man ser paa Finanslovforslaget, saaledes som det er vedtaget i dette Ting. (Afbrydelse). Ja, jeg ser ganske vist bort fra de 50 Millioner, som ere komne ind ved 3dje Behandling her. Dem tror jeg da heller ikke, det ærede Medlem vil tage med i en alvorlig Forhandling. Ser man bort fra dem, er der ganske vist nominelt, saaledes som Finanslovforslaget gik over til det andet Ting, et Overskud af en halv Million Kr., men det er, som sagt, kun rent nominelt. Jeg skal ikke her komme ind paa eller opholde mig ved de Forandringer, som Finanslovforslaget efter al Sandsynlighed i Dag undergaar i det andet Ting. Jeg skal ikke opholde mig ved de ca. 5 Millioner Kr., hvormed Udgiftsfiden rimeligvis bliver forøget, saa meget mindre som en væsentlig Del af dette Beløb, 3—4 Millioner, er en Bevilling til et dermed affluttede Foretagende, altsaa en Bevilling, som ikke er nominel, og en anden væsentlig Del af Beløbet er, hvad man kunde kalde fri Bevillinger, for saa vidt som de ikke knytte sig som en nødvendig Konsekvens til bestaaende Institutioner og Love, men der er dog et ret betydeligt Beløb, med en rund Sum 1 Million Kr., som dog — selv om dette ikke erkendes fra dette Tings Side — knytte sig til faktisk bestaaende Institutioner og faktisk bestaaende Love af saadan Bestaafenhed, at der næppe er Tale om, at en normal, af hægge Ting vedtagne Finanslov vilde udfomme, hvor alle disse Beløb vare strøgne, selv om de ogsaa kunde tænkes reducerede. Jeg skal eksempelvis nævne saadanne Institutioner som Jødels- og Plejestiftelsen, Frilagerbygningen, Kriminal- og Politiretten, for ikke at tale om Gendarmene og de ekstraordinære Befæstningsforanstaltninger. Men selv om jeg ser bort fra alt dette og fra, at efter de foreliggende Erfaringer synes det meget tvivlsomt, om Riksstatten vil indbringe det paaregnede Beløb af 4 Millioner Kr., og selv om jeg holder mig til Finanslovforslaget, som det er vedtaget af dette Ting og sendt over til Landstinget, er der kun et Overskud af en halv Million Kr. Og dette er endog ganske nominelt, thi det fremkommer bl. a. derved, at man vilkaarlig forhøjer Renten af Kassebeholdningen med 200,000 Kr., hvoraf lige saa lidt vil indkomme i Statskassen som af de 50 Millioner; af en forbrugt Kassebeholdning kommer der jo intet ind. Derved gaar allerede Overskuddet ned til omtrent 350,000 Kr., og det fremkommer kun derved, at man ikke medregner, hvad der er opført paa Finanslovens § 28, hvor bl. a. en i disse Dage vedtagen Lov, nemlig Loven om

Landbohøjskolen, er opført for det kommende Aar med en Sum af ca. 340,000 Kr., som altsaa ganske sluger dette Overskud, som altsaa kun er nominelt. Og saa skal jeg ikke nævne de andre Beløb, som efter § 28 blive Følgen af de nu vedtagne Love. Jeg skal der kun minde om Højskoleloven, som forøger Udgiften til Højskolerne med 150,000 Kr. Og der er adskillige andre Lovforslag, som ere vedtagne, og som forøge Udgifterne paa vedkommende Poster saaledes, at der faktisk bliver et Underskud. Det maa derfor sikkert siges, at gaar man ud fra det her vedtagne Finanslovforslag uden at tage Hensyn til de Forandringer, det maatte undergaa i det andet Ting, er der intet andet Middel, naar denne halve Million ikke slaar til, end at tage den af Kassebeholdningen. Jeg kan derfor ikke se andet, end at en Opgivelse af den Jordring, som er stillet fra vor Side, at der maatte gives Statskassen en eller anden forøget Indtægt, som kunde give den Midler, naar hele dette Tilskud til Sygekasserne skulde føres over paa Statskassen, er en meget væsentlig Indrømmelse til det Standpunkt, hvorpaa Flertallet her i dette Ting staar. Jeg er som andre Medlemmer paa høje Side imidlertid gaet med til denne Indrømmelse, fordi jeg betragter den foreslaede Lov som en vigtig og gavnlig Lov, og fordi jeg tror, at den vil have langt større og mere vidtrækkende Betydning, end den ærede sidste Taler vilde tillægge den. Jeg holder mig forvisset om, at den vil blive af ikke ringe Betydning for Sygekassernes Udvikling. Naar der nu her er sat en Begrænsning af Statsstilskuddet, som det ærede Medlem dvælede saa meget ved, vil det faktisk kun sige, at man ikke kan komme ud over dette Beløb, uden at man fra hægge Sider enes om det, uden at Tingene enes med Regeringen om det. Det kan altsaa ikke ske uden ved en ny Lov, men jeg tilstaar, at efter den store Interesse, som der under hele Sagens Behandling er vist denne Sag fra alle Sider, nærer jeg i Grunden ingen Tvivl om, at en saadan Lov vil komme, naar den findes nødvendig. Jeg tror derfor, at de Skræmmebilleder, som det ærede Medlem opstillede, ikke ere saa helt reelle, som han vilde give dem Udseende af.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg tør sige, at de ærede Talere, som have haft Ordet, den ærede Ordfører saa vel som 2 andre ærede Medlemmer, der under Sagens tidligere Behandling have været Ordførere for forskellige Mindretal, ikke have været ubelt tilfredse med dette Lovforslag. Den ærede Ordfører mente dog, at der her